

اغوا و بخشش

¹و شاگردان خود را گفت: لابد است از وقوع لغزشها، لیکن وای بر آن کسی که باعث آنها شود.² او را بهتر می‌بود که سنگ آسیایی بر گردنش آویخته شود و در دریا افکند هشتاد و یک ساله یکی از این کودکان را لغزش دهد.³ احتراز کنید و اگر برادرت به تو خطا ورزد او را تنبیه کن و اگر توبه کند او را ببخش.⁴ و هرگاه در روزی هفت کثرت به تو گناه کند و در روزی هفت مرتبه، برگشته به تو گوید توبه می‌کنم، او را ببخش.

ایمان و خدمت

⁵آنگاه رسولان به خداوند گفتند: ایمان ما را زیاد کن. خداوند گفت: اگر ایمان به قدر دانه خردلی می‌داشتید، به این درخت افراغ می‌گفتید که کنده شده، در دریا نشانده شود، اطاعت شما می‌کرد.⁷ اما کیست از شما که غلامش به شخم کردن یا شبانی مشغول شود و وقتی که از صحرا آید، به وی گوید: بزودی بیا و بنشین.⁸ بلکه آیا بدو نمی‌گوید: چیزی درست کن تا شام بخورم و کمر خود را بسته مرا خدمت کن تا بخورم و بنوشم و بعد از آن تو بخور و بیاشام؟ آیا از آن غلام منت می‌کشد از آنکه حکمهای او را بجا آورد؟ گمان ندارم.¹⁰ همچنین شما نیز چون به هر چیزی که مأمور شده‌اید عمل کردید، گویند که: غلامان پی منفعت هستیم زیرا که آنچه بر ما واجب بود بجا آوردیم.

عیسی شفا می‌کند ده مرد جذامی را

¹¹و هنگامی که سفر به سوی اورشلیم می‌کرد از میانه سامره و جلیل می‌رفت.¹² و چون به قریه‌ای داخل می‌شد، ناگاه ده شخص ابرص به استقبال او آمدند و از دور ایستاده،¹³ به آواز بلند گفتند: ای عیسی، خداوند بر ما ترحم فرما.¹⁴ او به ایشان نظر کرده، گفت: بروید و خود را به کاهن بنمایید. ایشان چون می‌رفتند، طاهر گشتند.¹⁵ و یکی از ایشان چون دید که شفا یافته است، برگشته به صدای بلند خدا را تمجید می‌کرد.¹⁶ و پیش قدم او به روی در افتاده، وی را شکر کرد. و او از اهل سامره بود.¹⁷ عیسی ملتفت شده گفت: آیا ده نفر طاهر نشدند؟ پس آن‌ها که شفا شدند؟¹⁸ آیا هیچ‌کس یافت نمی‌شود که برگشته خدا را تمجید کند جز این غریب؟¹⁹ و بدو گفت: برخاسته برو که ایمانت تو را

¹Then said he unto the disciples, It is impossible but that offences will come: but woe unto him, through whom they come! It were better for him that a millstone were hanged about his neck, and he cast into the sea, than that he should offend one of these little ones.³ Take heed to yourselves: If thy brother trespass against thee, rebuke him; and if he repent, forgive him.⁴ And if he trespass against thee seven times in a day, and seven times in a day turn again to thee, saying, I repent; thou shalt forgive him.⁵ And the apostles said unto the Lord, Increase our faith.⁶ And the Lord said, If ye had faith as a grain of mustard seed, ye might say unto this sycamine tree, Be thou plucked up by the root, and be thou planted in the sea; and it should obey you.⁷ But which of you, having a servant plowing or feeding cattle, will say unto him by and by, when he is come from the field, Go and sit down to meat?⁸ And will not rather say unto him, Make ready wherewith I may sup, and gird thyself, and serve me, till I have eaten and drunken; and afterward thou shalt eat and drink?⁹ Doth he thank that servant because he did the things that were commanded him? I trow not.¹⁰ So likewise ye, when ye shall have done all those things which are commanded you, say, We are unprofitable servants: we have done that which was our duty to do.¹¹ And it came to pass, as he went to Jerusalem, that he passed through the midst of Samaria and Galilee.¹² And as he entered into a certain village, there met him ten men that were lepers, which stood afar off:¹³ And they lifted up their voices, and said, Jesus, Master, have mercy on

us.¹⁴ And when he saw them, he said unto them, Go shew yourselves unto the priests. And it came to pass, that, as they went, they were cleansed.¹⁵ And one of them, when he saw that he was healed, turned back, and with a loud voice glorified God,¹⁶ And fell down on his face at his feet, giving him thanks: and he was a Samaritan.¹⁷ And Jesus answering said, Were there not ten cleansed? but where are the nine?¹⁸ There are not found that returned to give glory to God, save this stranger.¹⁹ And he said unto him, Arise, go thy way: thy faith hath made thee whole.²⁰ And when he was demanded of the Pharisees, when the kingdom of God should come, he answered them and said, The kingdom of God cometh not with observation:²¹ Neither shall they say, Lo here! or, lo there! for, behold, the kingdom of God is within you.²² And he said unto the disciples, The days will come, when ye shall desire to see one of the days of the Son of man, and ye shall not see it.²³ And they shall say to you, See here; or, see there: go not after them, nor follow them.²⁴ For as the lightning, that lighteneth out of the one part under heaven, shineth unto the other part under heaven; so shall also the Son of man be in his day.²⁵ But first must he suffer many things, and be rejected of this generation.²⁶ And as it was in the days of Noe, so shall it be also in the days of the Son of man.²⁷ They did eat, they drank, they married wives, they were given in marriage, until the day that Noe entered into the ark, and the flood came, and destroyed them all.²⁸ Likewise also as it was in the days of Lot; they did eat, they

نجات داده است.

ملکوت خدا و آمدن پسر انسان

²⁰ و چون فریسیان از او پرسیدند که ملکوت خدا می‌آید، او در جواب ایشان گفت: ملکوت خدا با مراقبت نمی‌آید²¹ و نخواهند گفت که: در فلان یا فلان جاست. زیرا اینک، ملکوت خدا در میان شما است.²² و به شاگردان خود گفت: ایّامی می‌آید که آرزو خواهید داشت که روزی از روزهای پسر انسان را ببینید و نخواهید دید.²³ و به شما خواهند گفت: اینک، در فلان یا فلان جاست، مروید و تعاقب آن مکنید.²⁴ زیرا چون برق که از یک جانب زیر آسمان لامع شده تا جانب دیگر زیر آسمان درخشان می‌شود، پسر انسان در یوم خود همچنین خواهد بود.²⁵ لیکن اوّل لازم است که او زحمات بسیار ببندد و از این فرقه مطرود شود.²⁶ و چنانکه در ایّام نوح واقع شد، همانطور در زمان پسر انسان نیز خواهد بود،²⁷ که می‌خوردند و می‌نوشیدند و زن و شوهر می‌گرفتند تا روزی که چون نوح داخل کشتی‌شد، طوفان آمده همه را هلاک ساخت.²⁸ و همچنان که در ایّام لوط شد که به خوردن و آشامیدن و خرید و فروش و زراعت و عمارت مشغول می‌بودند،²⁹ تا روزی که چون لوط از سدوم بیرون آمد، آتش و گوگرد از آسمان بارید و همه را هلاک ساخت.³⁰ بر همین منوال خواهد بود در روزی که پسر انسان ظاهر شود.³¹ در آن روز هر که بر پشت‌بام باشد و اسباب او در خانه، نزول نکند تا آنها را بردارد؛ و کسی که در صحرا باشد همچنین برنگردد.³² زن لوط را به یاد آورید.³³ هر که خواهد جان خود را برهاند، آن را هلاک خواهد کرد و هر که آن را هلاک کند آن را زنده نگاه خواهد داشت.³⁴ به شما می‌گویم: در آن شب دو نفر بر یک تخت خواهند بود، یکی برداشته و دیگری واگذارده خواهد شد.³⁵ و دو زن که در یک جا دست‌آس کنند، یکی برداشته و دیگری واگذارده خواهد شد.³⁶ و دو نفر که در مزرعه باشند، یکی برداشته و دیگری واگذارده خواهد شد.³⁷ در جواب وی گفتند: کجا، ای خداوند؟ گفت: در هر جایی که لاش باشد، در آنجا کرکسان جمع خواهند شد.

drank, they bought, they sold, they planted, they builded;²⁹ But the same day that Lot went out of Sodom it rained fire and brimstone from heaven, and destroyed them all.³⁰ Even thus shall it be in the day when the Son of man is revealed.³¹ In that day, he which shall be upon the housetop, and his stuff in the house, let him not come down to take it away: and he that is in the field, let him likewise not return back.³² Remember Lot's wife.³³ Whosoever shall seek to save his life shall lose it; and whosoever shall lose his life shall preserve it.³⁴ I tell you, in that night there shall be two men in one bed; the one shall be taken, and the other shall be left.³⁵ Two women shall be grinding together; the one shall be taken, and the other left.³⁶ Two men shall be in the field; the one shall be taken, and the other left.³⁷ And they answered and said unto him, Where, Lord? And he said unto them, Wheresoever the body is, thither will the eagles be gathered together.